

Le Fonds Konstantin et Zinovia Katzarovi annonce le lancement du Prix professeur Katzarov 2023

Venu s'établir en Suisse en 1956, et demeuré indéfectiblement attaché à son pays, la Bulgarie, le professeur Konstantin Katzarov a créé en 1969, auprès du Fonds général de l'Université de Genève, le Fonds qui porte son nom et celui de son épouse. Il en a fixé la mission comme étant, notamment, d'octroyer des bourses et des subsides à des étudiants bulgares désirant poursuivre leurs études en Suisse, ainsi que d'accorder des soutiens à des initiatives favorisant le rapprochement de la Bulgarie et de la Suisse.

L'année 2023 marquant le 125ème anniversaire de la naissance du professeur Katzarov, le Comité du Fonds Katzarovi a décidé de créer à cette occasion le Prix du professeur Katzarov, Prix qui sera attribué à une personnalité bulgare ou à une institution ayant son siège en Bulgarie, dont le mérite aura été reconnu comme revêtant pour la Bulgarie un caractère exceptionnel et une valeur sortant de l'ordinaire.

Raison d'être et but du Prix du professeur Katzarov

La raison d'être du Prix sera de contribuer, en Bulgarie, à perpétuer la mémoire du professeur Katzarov et à élargir la notoriété du Fonds Katzarovi. Il sera décerné chaque année sous la dénomination, avec mention du millésime, « Prix professeur Katzarov 2023 ». Son montant sera de CHF 10'000.-, accompagnés d'une médaille à l'effigie du professeur Katzarov ainsi que de la biographie consacrée au professeur Katzarov et au Fonds Katzarovi.

Le but sera de mettre en évidence et récompenser une publication, une recherche, une initiative ou une action revêtant un caractère exceptionnel et une valeur sortant de l'ordinaire pour la « Bulgarie éternelle », notion chère au professeur Katzarov.

C'est le Comité du Fonds qui assumera la compétence et la responsabilité exclusives pour organiser la recherche de candidats. C'est le Comité, également, qui désignera le lauréat, avec le souci d'agir dans un esprit de stricte indépendance, étant rappelé que les décisions du Comité sont sans appel, conformément au Règlement du Fonds.

Modalités de candidature

Tout candidat doit être une personnalité de nationalité bulgare ou une institution ayant son siège en Bulgarie, l'une et l'autre étant actives en Bulgarie.

La publication, recherche, initiative ou action sur laquelle le candidat fonde sa candidature doit s'inscrire dans l'un des trois domaines suivants : les sciences humaines (notamment le droit et l'histoire), les sciences exactes et les arts (y compris la littérature).

La procédure à suivre pour faire acte de candidature est publiée sur le site du Fonds Katzarovi, ainsi que sur plusieurs autres sites, notamment académiques bulgares, ainsi que de l'Académie des sciences, de même que des Associations professionnelles bulgares actives dans les trois domaines pris en considération.

L'ensemble des dossiers de candidature transmis conformément à la procédure fixée sont soumis à l'examen d'une Commission de sélection, dont les membres sont nommés par le Comité du Fonds Katzarovi.

La Commission de sélection désigne, parmi l'ensemble des dossiers de candidature, jusqu'à trois candidats pour chacun des trois domaines pris en considération.

Les dossiers de ces candidats sont ceux parmi lesquels le Comité du Fonds Katzarovi choisit le lauréat du Prix professeur Katzarov.

L'information la plus large est assurée à la désignation des candidats retenus, telle qu'effectuée par la Commission de sélection, ainsi qu'au choix du lauréat du Prix, tel que décidé par le Comité du Fonds Katzarovi.

La remise du Prix a lieu dans le cadre d'une cérémonie officielle, en Bulgarie, et fait l'objet de l'information la plus large. Une telle cérémonie peut être également organisée en Suisse.

Procédure pour les dossiers de candidature

Les dossiers de candidature, avec les pièces mentionnées ci-dessous, doivent être transmis, sous format exclusivement électronique, au secrétariat du Fonds Katzarovi, à l'adresse : secretariat.fondskatzarovi@gmail.com.

Les dossiers doivent être en langue française ou anglaise. Les documents officiels en langue bulgare doivent être accompagnés d'une traduction en langue française ou anglaise.

Le dossier doit en particulier comprendre les pièces suivantes :

- Le curriculum vitae de la personnalité candidate ou les statuts de l'institution candidate (maximum 2 MB)
- La photocopie du passeport de la personnalité candidate ou l'extrait d'inscription de l'institution candidate dans un registre officiel bulgare (maximum 2 MB)
- Une lettre de motivation (maximum 2 MB)
- Une description et une explication précises concernant la publication, la recherche, l'initiative ou l'action sur laquelle se fonde la candidature pour l'octroi du Prix, ainsi qu'un commentaire relatif à son caractère exceptionnel et à la valeur sortant de l'ordinaire qu'elle revêt pour la Bulgarie
- Une liste des publications, des recherches, des initiatives ou des actions effectuées par le candidat dans celui des trois domaines choisi par lui (maximum 2 MB)

Les dossiers de candidature pour l'octroi du Prix professeur Katzarov 2023 doivent parvenir au plus tard le 31 octobre 2022 au secrétariat du Fonds Katzarovi, à l'adresse secretariat.fondskatzarovi@gmail.com.

Le professeur Konstantin Katzarov

Konstantin Ivanov Katzarov est né à Sofia en 1898. En 1916, son père, juge au Tribunal d'appel de Sofia, l'envoie poursuivre ses études en Suisse, où il découvre l'exercice de la démocratie directe, telle que pratiquée dans ce pays, et obtient son doctorat en droit à l'Université de Berne. Rentré en Bulgarie en 1920, il y entame une brillante carrière professionnelle, ouvrant son étude d'avocat puis un bureau d'enregistrement de brevets et de marques, qui se voit conférer d'emblée un substantiel mandat de la société bâloise Hoffmann La Roche. En 1924, il épouse Zinovia Nicolova Gitzov et, la même année, il inaugure la publication du « Katzaroff's Patent Directory », premier répertoire de brevets en Europe, périodiquement réédité durant des décennies. En 1931, il est nommé maître de conférence agrégé puis professeur extraordinaire de droit commercial à la Faculté de droit de l'Université de Sofia. Parallèlement, il écrit de nombreux ouvrages et articles dans le domaine du droit et de la propriété industrielle. Reconnu comme l'un des juristes bulgares les plus influents, il siège dans de nombreuses associations, en Bulgarie et à l'étranger.

Cette évolution si positive va être malheureusement stoppée par la seconde guerre mondiale, qui scellera le sort de la Bulgarie, passée sous le joug de l'URSS. En raison de ses contacts avec des sociétés étrangères, majoritairement occidentales, Konstantin Katzarov est accusé par les autorités du régime totalitaire de « collaboration avec l'ennemi » et d'« espionnage ». Malgré l'absence de preuves, après des années de harcèlement, il est condamné en 1953 à quinze ans de prison. C'est le président de la Cour suprême qui, en 1954, prend la décision de suspendre la condamnation. Et c'est ensuite l'Assemblée générale des commissions pénales de la Cour suprême qui déclare le jugement contraire à la loi et l'annule.

Konstantin Katzarov va alors se consacrer à la rédaction de son ouvrage fondamental, « Théorie de la nationalisation ». Mais le temps passé en prison a altéré sa santé car, depuis sa jeunesse, il souffre d'une tuberculose chronique. Autorisé à se rendre à l'étranger pour s'y faire soigner, il arrive en Suisse en automne 1956, s'établit à Genève, est opéré à deux reprises et temporairement hospitalisé au sanatorium de Leysin. Cela ne l'empêche pas d'achever la mise au point de la « Théorie de la nationalisation » qui paraît en 1960 en version française et, traduit en plusieurs langues, fera autorité en la matière. Cet objectif atteint, il entre dans la dernière étape de sa vie professionnelle avec l'installation, à Genève, d'un cabinet de conseil en propriété industrielle, spécialisé dans le dépôt de brevets et marques dans les pays de l'Est. Cette initiative, couronnée de succès, permettra à Konstantin Katzarov de créer le Fonds qui porte son nom et celui de son épouse.

Zinovia Katzarova, qui avait été autorisée à quitter la Bulgarie pour rejoindre son mari à Genève, en 1963, est décédée en 1975, Konstantin Katzarov en 1980. Tous deux sont enterrés dans le cimetière de Montreux-Clarens.

Le Fonds Konstantin et Zinovia Katzarovi

Malgré les épreuves subies, Konstantin Katzarov était demeuré indéfectiblement attaché à son pays. Une manière de le traduire dans les faits consista pour lui à instituer et doter un Fonds destiné à octroyer des bourses et subsides à des étudiants et chercheurs bulgares désirant venir en Suisse poursuivre leurs études et leurs recherches avant de retourner en Bulgarie.

C'est en 1969 que le Fonds Konstantin et Zinovia Katzarovi a vu le jour, auprès du Fonds général de l'Université de Genève, et c'est en 1970 que Konstantin Katzarov en fit « son seul et universel héritier ». Le Fonds a donc fêté en 2019 ses cinquante ans d'existence. Il a, durant ces années, attribué des bourses ou subsides à des centaines et centaines d'étudiants et chercheurs bulgares.

Фондация „Константин и Зиновия Кацарови“ обявява конкурс за наградата „Професор Кацаров 2023“

Проф. Константин Кацаров се установява в Швейцария през 1956 г., но остава неизменно привързан към своята родина България. През 1969 г. той създава фондация, която носи неговото име и това на съпругата му, към Университета в Женева. Мисията ѝ е да отпуска стипендии и грантове на български изследователи и студенти, които желаят да следват в Швейцария, както и да подкрепя инициативите, свързани със укрепването на връзките между България и Швейцария.

По случай честването на 125-годишнина от рождението на проф. Кацаров през 2023 г. Управителният съвет на Фондацията реши да учреди награда на негово име, която ще бъде връчвана на българска личност или на институция, с изключителен принос за България.

Смисъл и цел на наградата „Професор Кацаров“

Смисълът на наградата е да допринесе за запазването на паметта за проф. Кацаров в България, както и да популяризира още повече Фондация Кацарови. Тя ще бъде присъждана всяка година под наименованието „Награда проф. Кацаров“, като бъде отбелязана и годината на нейното присъждане. Стойността ѝ ще бъде 10 000 швейцарски франка и медал с образа на проф. Кацаров.

Целта на наградата е да изтъкне и подкрепи публикация, изследване, инициатива или дейност с изключителен принос за „вечната България“, според любимия израз на проф. Кацаров.

Организацията, свързана с набирането на кандидатите е от компетентността и отговорността на Управителния съвет на Фондацията. Управителният съвет ще определя също така и лауреата в духа и условията на стриктна независимост, а решенията на съвета ще бъдат необратими, съгласно Регламента на Фондацията.

Условия за кандидатстване

Кандидатът трябва да е български гражданин или институция със седалище в България, а дейността им да е неразривно свързана с България.

Публикацията, изследването, инициативата или дейността, с които кандидатът обосновава своето кандидатстване, трябва да се вписва в следните три области: хуманитарни науки (право и история), точни науки и изкуства (включително литература).

Процедурата за кандидатстване е публикувана на уебсайта на фонд "Кацарови", както и на редица други уебсайтове, включително на българските академични среди, на Академията на науките, както и на българските професионални сдружения, работещи в трите разглеждани области.

Всички заявления, подадени съобразно с установената процедура, се представят на комисия за подбор, чиито членове се назначават от комитета на фонд "Кацарови".

Комитетът за подбор определя не повече от трима кандидати измежду всички кандидатури за всяка от трите разглеждани области.

Досиетата на тези кандидати са тези, от които Комитетът на фонд "Кацаров" избира носител на наградата "Професор Кацаров".

Предоставя се възможно най-широка информация за номинирането на успешните кандидати, извършено от комисията за подбор, и за избора на носител на наградата, както е решено от комитета на фонд "Кацарови".

Връчването на наградата се извършва на официална церемония в България и се разгласява възможно най-широко. Такава церемония може да бъде организирана и в Швейцария.

Процедура за кандидатстване

Заявленията, заедно с посочените по-долу документи, трябва да се изпращат само в електронен формат до секретариата на фонд "Кацарови" на адрес secretariat.fondskatzarovi@gmail.com.

Заявленията трябва да са на английски или френски език. Официалните документи на български език трябва да бъдат придружени от превод на английски или френски език.

По-специално, досието трябва да включва следните документи:

- Автобиография на кандидата или устава на кандидатстващата институция (максимум 2 MB)
- Фотокопие на паспорта на кандидата или на извлечение от регистрацията на институцията заявител в официален български регистър (максимум 2 MB)
- Мотивационно писмо (максимум 2 MB)
- Точно описание и обяснение на публикацията, изследването, инициативата или действието, на които се основава номинацията за наградата, както и коментар за техния изключителен характер и изключителна стойност за България
- Списък с публикации, изследвания, инициативи или действия, извършени от номинирания в избраната от него област (максимум 2 MB)

Кандидатурите за наградата "Професор Кацаров" за 2023 г. трябва да бъдат получени в секретариата на Фонд "Кацаров" най-късно до 31 октомври 2022 г. на адрес: secretariat.fondskatzarovi@gmail.com.

Професор Константин Кацаров

Константин Иванов Кацаров е роден в София през 1898 г. През 1916 г. баща му, съдия в Софийския апелативен съд, го изпраща в Швейцария, за да продължи обучението си, където той открива упражняването на пряката демокрация в тази страна и получава докторска степен по право от университета в Берн. Завръщайки се в България през 1920 г., той започва блестяща професионална кариера там, като открива собствена адвокатска кантора, а след това и кантора за регистрация на патенти и търговски марки, която веднага получава значителен мандат от базелската компания „Хофман Ла Рош“. През 1924 г. се жени за Зиновия Николова Гицова и през същата година започва издаването на "Патентен справочник на Кацаров" – първият патентен справочник в Европа, който се преиздава периодично в продължение на десетилетия. През 1931 г. е назначен за доцент, а по-късно и за извънреден професор по търговско право в Юридическия факултет на Софийския университет. Същевременно е автор на множество книги и статии в областта на правото и индустриалната собственост. Признат за един от най-влиятелните български адвокати, той е член на множество асоциации в България и чужбина. Това положително развитие за съжаление е спряно от Втората световна война, която предопределя съдбата на България, попаднала под влиянието на СССР. Заради контактите си с чуждестранни, предимно западни компании, Константин Кацаров е обвинен от властите на тоталитарния режим в „сътрудничество с врага“ и „шпионаж“.

Въпреки липсата на доказателства, след дългогодишен тормоз, през 1953 г. той е осъден на 15 години затвор. През 1954 г. председателят на Върховния съд решава да отложи изпълнението на присъдата. Общото събрание на наказателните комисии на Върховния съд обявява решението за противоречащо на закона и го отменя.

След това Константин Кацаров се посвещава на написването на фундаменталния си труд „Теория на национализацията“. Времето, прекарано в затвора, обаче се отразява на здравето му, тъй като той страда от хронична туберкулоза още от младежките си години. Получава разрешение да пътува в чужбина, за да се лекува и през есента на 1956 г. пристига в Швейцария, установява се в Женева, претърпява две операции и е временно хоспитализиран в санаториума „Лейзин“. Това не му попречва да завърши „Теория на национализацията“, която е публикувана през 1960 г. на френски език и преведена на няколко езика, превръщайки я в авторитет по темата.

След като постига тази цел той навлиза в последния етап от професионалния си живот, като създава консултантска фирма в областта на индустриалната собственост в Женева, специализирана в подаването на заявки за патенти и търговски марки в страните от Източна Европа. Тази инициатива, увенчана с успех, дава възможност на Константин Кацаров да създаде фонда, който носи неговото име и това на съпругата му.

Зиновия Кацарова, на която е разрешено да напусне България и да се присъедини към съпруга си в Женева през 1963 г., умира през 1975 г., а Константин Кацаров - през 1980 г. И двамата са погребани в гробището Монтрьо-Кларенс.

Фонд "Константин и Зиновия Кацарови"

Въпреки трудностите, които е преживял, Константин Кацаров остава непоколебимо привързан към страната си. Един от начините да превърне това в действие е да създаде и дари фонд, предназначен за отпускане на стипендии и субсидии на български студенти и изследователи, които желаят да дойдат в Швейцария, за да продължат обучението и изследванията си, преди да се завърнат в България.

Фондът „Константин и Зиновия Кацарови“ е създаден през 1969 г. като част от Общия фонд на Женевския университет, а през 1970 г. Константин Кацаров го прави свой „единствен и универсален наследник“. През 2019 г. Фондът отбеляза своята 50-годишнина. През тези години той е отпуснал стипендии или помощи на стотици български студенти и изследователи.